

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven twee dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters, van dierenartsenpraktijk Visdonk uit Roosendaal, en Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke), wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Hygiëne bij inbrengen oormerk belangrijk

Ontsteking oorschelp

Een veehouder vroeg me om bij het onthoornen van de kalfjes ook naar het oor van een van de dieren te kijken. Het kalfje was er ziek van, zei de veehouder, want het was traag en dronk minder.

Na het suf maken van de kalveren en het plaatselijk verdoven van de hoornzenuw werden de kalveren snel onthoorned. Terloops merkte ik op dat in wetenschappelijke dierenartskrings steeds meer wordt gesproken over pijnstilling na een ingreep om genezing te bevorderen en napijn te voorkomen. Na het onthoornen kon bij het bewuste dier in alle rust naar het oor gekeken worden.

Het oor was dik en voelde warm aan. Bij het oormerk was het oor vies. Er droop geel pus langs. Omdat de ontsteking zich rondom het oormerk afspeelde, besloten we eerst het oormerk eruit te knippen. Door de zwelling van het oor viel dat niet mee. Met het verwijderen van het oormerk ontstond een uitweg voor de ontsteking en kon de pus, die zich tussen beide huidlagen in het oor had opgehoopt, eruit gemasseerd worden.

Waarschijnlijk waren met het inbrengen van het oormerk wat vuil en bacteriën mee naar binnen gekomen en was op die manier het oorkraakbeen en de oorschelp ontstoken geraakt. Naast het draineren van de wond kreeg het kalfje een antibioticumkuur en ontstekingsremmers. Een nieuw oormerk zal pas na volledige genezing over enkele weken geplaatst kunnen worden.

De encyclopedie **Ontstoken oorkraakbeen**

De oorschelp bevat inwendig oorkraakbeen. Dit kraakbeen geeft de oren de stevigheid en vorm zodat ze kunnen 'staan' en bewegen. Het is aan beide zijden bekleed met huid en is op deze manier goed beschermd.

Bij het inbrengen van een oormerk perforereert het pennetje van de merktang de huid van de oorschelp, het oorkraakbeen, wat onderhuids weefsel en daarna weer de huid.

Tijdens deze beweging kunnen bacteriën en vuil in de ontstane wond en dus het kraakbeenweefsel komen. Dat kan met name gebeuren als het oor nat of bevuild is. Niet-hygiënisch bewaarde oormerken en een

vieze tang vormen twee andere mogelijke oorzaken voor verontreiniging van de wond.

Door de mindere doorbloeding en de broze structuur van het kraakbeenweefsel zijn ontstekingen van het oorkraakbeen vaak hardnekkig. Langdurig toedienen van antibioticum is noodzakelijk voor een goede genezing. Het oormerk zelf is voor het lichaam vreemd weefsel. Het weghalen van deze irritatiebron geeft in geval van een ontstoken oor snel verlichting.

Het aangetaste oor geneest maar langzaam. In veel gevallen blijft een restverdikking als litteken achter. Soms raakt zelfs het hele oor misvormd door kraakbeenwoekeringen. Schoon opbergen van oormerkmateriaal verkleint het risico op deze pijnlijke ontsteking net als het voorkomen van het inbrengen van oormerken in vuile of natte oren.

